

476.**Zákon ze dne 21. prosince 1921,**

kterým se prodlužuje platnost zákona ze dne 18. března 1921, čís. 120 Sb. z. a n., o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 18. března 1921, č. 120 Sb. z. a n., kterým se vydávají předpisy o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou, prodlužuje se až do příští jednotné zákonné úpravy vyživovacího příspěvku.

§ 2.

Zákon tento nabude účinnosti dnem 1. ledna 1922.

Provede jej ministr vnitra ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

477.**Zákon ze dne 21. prosince 1921**

o zdravotní přírážce ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a utvoření veřejného fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných v republice Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pro veřejné nemocnice a ústavy léčebné v republice Československé bude se vybírat od 1. ledna 1922 do 31. prosince 1923 přírážka ku všem přímým daním přírážkám podléhajícím.

§ 2.

Výše přírážky činí pro rok 1922 8%.

V příštím roce bude výše přírážky stanovena nařízením, nesmí však přesahovati 10%.

§ 3.

Z výnosu přírážky bude každoročně v první řadě uhrazeno:

1. fondu všeobecné nemocnice v Praze částka 2·4 milionů Kč jako náhrada za výnos zdravotní přírážky, zavedené na základě zmocnění daného čís. nař. z 13. března 1917, č. 149 ř. z.,

2. státní pokladně určitá část výnosu přírážky k přímým daním, předepsaným v území Slovenska a Podkarpatské Rusi, a to k plnění úkolů, vytčených v zák. čl. XXI. z roku 1898. Výše částky té činí v roce 1922 $\frac{5}{8}$ výnosu přírážky, v roce příštím bude upravena nařízením se zřetelem k výši přírážky (§ 2).

§ 4.

Výnos přírážky po odečtení náhrad, uvedených v § 3 ad 1. a ad 2., tvoří zvláštní jmění účelové — fond pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných.

§ 5.

Fond tento jest samostatným veřejným fondem ve správě ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministerstva financí.

Účty fondu podléhají doзору nejvyššího účetního kontrolního úřadu ve smyslu zákona z 20. března 1919, čís. 175 Sb. z. a n.

Ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy spolu s ministrem financí podávají každoročně Národnímu shromáždění zprávu o stavu a použití fondu.

Podrobné předpisy o správě fondu a jeho hospodaření budou vydány nařízením.

§ 6.

Z fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných budou udělovány každoročně podpory veřejným nemocnicím (státním, zemským, župním, okresním, obecním, soukromým s právem veřejnosti a j.) dle skutečných potřeb té které nemocnice, při čemž dlužno vzít zřetel zvláště na počet lůžek nemocnice, dále na počet ošetrovacích dnů, na význam nemocnice pro veřejné zdravotnictví, její zařízení, její stav finanční, jakož i jiné okolnosti hodné úvahy.

§ 7.

Z fondu (§ 4) mohou býti dále — pokud prostředky jeho to dovolí — udělovány také podpory právnickým osobám (spolkům, na-

dacím a pod.), které zřídily a vydrží odborné ústavy léčebné, jež jinak plní úkoly, náležející nemocnicím.

§ 8.

Podpory nemocnicím ve smyslu předchozích ustanovení rozděluje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve srovnání s ministerstvem financí.

Za tím účelem přidělí ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě s ministerstvem financí zemským správním výborům českému, moravskému a zemské správní komisi slezské každoročně dotaci ve výši 75% výnosu přírážky v dotyčné zemi, a to v Čechách po odečtení praecipua pro všeob. nemocnici v Praze (§ 3, ad 1.).

Zemské výbory rozdělí pak samy podpory jednotlivým nemocnicím, nad nimiž mají dohled, a to dle zásad uvedených v §u 6 tohoto zákona, a jsou povinny každoročně o rozdělení dotace podati ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy zprávu.

Podpory nemocnicím na Slovensku a v Podkarpatské Rusi uděluje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy samo, a to po odečtení praecipua pro státní pokladnu (§ 3, ad 2., tohoto zákona), ve výši 75% výnosu přírážky v dotyčné zemi.

Zbytek nerozděleného výnosu přírážky rozděluje pak ministerstvo zdravotnictví, berouc předem zřetel na veřejné nemocnice státní, jakož i ústavy léčebné uvedené v §u 7 zákona.

Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy předloží konečné návrhy na rozdělení dotací každoročně — mimo případy, kdy jde o záležitosti neodkladné — poradnímu sboru, zřízenému při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy na základě zákona z 9. dubna 1920, čís. 242 Sb. z. a n., k podání dobrého zdání o plánu rozdělovacím.

§ 9.

Fondu budou ze státních prostředků — pokud to dovolí zřetel na státní finance — poskytnuty zálohy za tím účelem, aby mohly býti v nejnútnejších případech nemocnicím podpory včas poskytnuty.

§ 10.

Od 1. ledna 1922 po dobu působnosti tohoto zákona nebude se vybírat přírážka, zavedená ve prospěch fondu všeobecné nemocnice pražské min. nařízením z 30. března 1918, čís. 124

ř. z., a přírážka vybíraná na Slovensku a v Podkarpatské Rusi na základě zák. čl. XXI. z r. 1898.

§ 11.

Přírážka vyměřuje se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku stejnými orgány a stejným způsobem, jako obecní přírážka k přímým daňm státním dle ustanovení pro ně platných.

O rekursu rozhoduje s konečnou platností finanční úřad I. stolice (berní správa).

Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platí o vyměrování přírážky a opravných prostředcích ustanovení platná pro krajinskou přírážku nemocniční (zák. čl. XXI. z r. 1898).

O splatnosti vybírání a vymáhání přírážky, dále úrocích z prodlení a promlčení přírážky jsou směrodatnými předpisy pro státní daně přímé, k nimž se přírážka vyměřuje.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pověřují se jeho provedením ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

A. Novák v. r.

478.

Zákon ze dne 21. prosince 1921,

jímž se mění a doplňují zákony ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 a 17 Sb. z. a n. z roku 1920, a ruší zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 289 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Paragraf 3. zákonů ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 a 17 Sb. z. a n. z roku 1920, doplňuje se tím, že za slova „výhradným povoláním“ se připojuje „a služební požitky z ní tvoří převážnou většinu veškerých jeho příjmů“.

§ 2.

Odstavec IV. §u 11 těchže zákonů doplňuje se touto větou: